

24 Decembrie 2025

**VECERNIA UNITĂ CU
LITURGHIA SFÂNTULUI VASILE
CEL MARE**

**MIERCURI, DUPĂ CELEBRAREA ORELOR
ÎMPĂRĂTEȘTI**

Preotul deschide ușile împărătești, și, după Apolisul Orelor, dă binecuvântarea pentru Sfânta Liturghie:

Preotul: Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Preotul: Mărire Ție, Dumnezeu nostru, mărire Ție. Împărate ceresc, Mângâietorul, Spirite al adevărului, care pretutindeni ești și toate le împlinești, vistierul bunătăților și dăătorule de viață, vino și Te așază întru noi și ne curățește de toată întinarea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Poporul: Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte Fără de moarte, îndură-te spre noi. (*de trei ori*)

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, îndură-te spre noi; Doamne, curățește păcatele noastre; Stăpâne, iartă fărădelegile noastre; Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, îndură-te spre noi. (*de trei ori*)

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vină împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri, și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuiește de cel rău.

Preotul: Că a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Doamne îndură-te spre noi (*de 3 ori*).

Mărire... **Și** acum...

Veniți să ne închinăm și să cădem la Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru.

Psalmul 103

Binecuvântează, suflele al meu, pe Domnul:
Doamne Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte.

Întru mărturisire și în mare-cuviință Te-ai
îmbrăcat,

Cel ce Te îmbraci în lumină, ca într-o haină,

Cel ce întinzi cerul ca o piele,

Cel ce acoperi cu ape înălțimile lui,

Cel ce pui norii suirea Ta,

Cel ce umbli pe aripile vânturilor.

Cel ce faci crainici ai Tăi vânturile,
și slujitori Ție, flăcările focului.

Cel ce întemeiezi pământul pe neclintirea lui:
nu se va clătina în veacul veacului.

Adâncul, ca o haină e acoperământul lui:
deasupra munților vor sta ape.

De certarea Ta vor fugi,

de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa.

Se înalță munți, și se coboară văi,
în locul, pe care l-ai pus temelie.

Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece,

nici se vor întoarce, să acopere pământul.

Cel ce faci să iasă izvoare în văi,
prin mijlocul munților vor pătrunde ape.

Adăpa-se-vor toate fiarele câmpului,
veni-vor colunii în setea lor.

Deasupra lor păsările cerului vor locui:
din mijlocul stâncilor vor da glas.

Cel ce adapi munții din cele de deasupra ale Tale:
din rodul lucrărilor Tale se va sătura pământul.

Cel ce faci să răsară iarbă dobitoacelor,
și verdeață, pentru trebuința oamenilor,

Ca să scoți pâine din pământ
și vin ce înveselește inima omului.

Ca să înveselești fața cu untdelemn,
și pâinea inima omului să o întărească.

Sătura-se-vor lemnele câmpului,
cedrii Libanului, pe care i-ai sădit.

Acolo păsările își vor face cuib;
lăcașul cocostârcului se înalță deasupra lor.

Munții cei înalți, cerbilor,
stânca iepurilor este scăpare.

Făcut-a luna spre arătarea timpurilor,
soarele și-a cunoscut apusul său.

Pus-a întuneric, și s-a făcut noapte;
întru aceasta vor umbla toate fiarele codrului;

Pui de lei răcnind, ca să prade,
și să ceară de la Dumnezeu mâncare lor.

Răsărit-a soarele, și s-au adunat,
și în culcușurile lor se vor așeza.

La lucrul său ieși-va omul,
și la lucrarea sa, până seara.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate într-o înțelepciune le-ai făcut,
umplutu-s-a pământul de zidirea Ta!

Însăși marea cea mare și largă,
acolo sunt târâtoare, nenumărate,
viețuitoare mici și mari.

Acolo corăbii umblă,
acolo, balaurul acesta, pe care l-ai zidit,
ca să se joace într-înșea!

Toate de la Tine așteaptă,
să le dai nutremânt la vremea lor.

Dându-le Tu lor, vor culege,
deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de
bunătăți;

Dar, întorcând Tu fața Ta, se vor tulbura;
lua-vei spiritul lor, și se vor sfârși, și în țărâna lor
se vor întoarce.

Trimite-vei spiritul Tău, și se vor zidi
și vei înnoi fața pământului.

Fie gloria Domnului în veci!
veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale.

Cel ce caută spre pământ, și-l face de se
cutremură;
Cel ce se atinge de munți, și fumează.

Cânta-voi Domnului în viața mea,
cânta-voi Dumnezeuului meu, până ce voi fi.

Fie Lui plăcute cuvintele mele,
și eu mă voi veseli de Domnul.

Piară păcătoșii de pe pământ,
și cei fărădelege, ca să nu mai fie.
Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul!

Și iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său;
pus-a întuneric și s-a făcut noapte.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate într-o înțelepciune le-ai făcut.

Mărire.... **Ș**i acum....

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ție Dumnezeu.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ție Dumnezeu.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ție Dumnezeuului
nostru, mărire ție.

Rugăciunile Vecerniei

Rugăciunea I

Doamne îndurate și milostive, îndelung
răbdătorule și mult milostive, ascultă rugăciunea
noastră, și ia aminte la glasul cererii noastre; fă cu
noi semn spre bine; povățuiește-ne în calea ta, ca
să umblăm într-o adevărul tău; înveselește inimile

noastre, ca să ne temem de numele tău cel sfânt. Pentru că mare ești tu, și faci lucruri minunate. Tu singur ești Dumnezeu, și nu este asemenea ție între dumnezei, Doamne: puternic întru milă, și bun întru tărie, spre a ajuta, și a mângâia, și a mântui, pe toți cei ce nădăjduiesc întru sfânt numele tău. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Doamne, nu cu mânia ta să ne mustri, nici cu urgia ta să ne cerți. Ci fă cu noi după bunăvoința ta, vindecătorule și doctore al sufletelor noastre. Povățuiește-ne la limanul voii tale: luminează ochii inimilor noastre spre cunoașterea adevărului tău; și ne dăruiește cealaltă vreme a zilei de acum, și tot timpul vieții noastre cu pace, și fără de păcat. Pentru rugăciunile preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, și ale tuturor Sfinților. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Doamne Dumnezeul nostru, adu-ți aminte de noi păcătoșii și netrebnicii tăi robi, când chemăm numele tău cel sfânt, și nu ne rușina întru așteptarea milei tale; ci ne dăruiește, Doamne, toate cererile spre mântuire; și ne învrednicește,

să te iubim, și să ne temem de tine, din toată inimă noastră, și să facem în toate voia ta. — Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Cel ce cu cântări fără de tăcere, și cu preamărire neîncetată ești lăudat de sfințele Puteri, umple gura noastră de lauda ta, ca să dăm mărire numelui tău celui sfânt; și ne dă parte și moștenire cu toți cei ce se tem de tine într-un adevăr, și păzesc poruncile tale. Pentru rugăciunile preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, și ale tuturor Sfinților tăi. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Doamne, Doamne, cel ce cu palma ta cea preacurată cuprinzi toate, care ești îndelung răbdător cu noi toți, și-ți pare rău de răutățile noastre: adu-ți aminte de îndurările tale, și de mila ta. Cercetează-ne, într-un bunătate ta; și ne dă, cu darul tău, ca și în cealaltă vreme a zilei de acum, să scăpăm de uneltirile vicleanului cele de multe feluri, și fără de vătămare păzește viața noastră, cu darul Spiritului tău celui într-un tot sfânt. — Cu mila, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, și cu preasfântul, bunul, și de viață

făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Dumnezeule, cel ce ești mare și minunat, care cu bunătatea cea nespusă, și cu purtarea de grijă cea bogată pe toate le chivernisești, cel ce ne-ai dăruit și bunătățile lumești, și ne-ai arvunit împărăția cea făgăduită, prin bunătățile cele promise nouă, cel ce ne-ai croit cale, ca și în partea zilei cea trecută să fim feriți de tot răul, dăruiește-ne, și cea rămasă să o împlinim fără prihană, înaintea sfintei tale măririi, ca să te laudăm pe tine, cel ce singur ești bun și iubitor de oameni Dumnezeu nostru. — Că tu ești Dumnezeu nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VII

Dumnezeule cel mare și preaînalt, care singur ai nemurire, cel ce locuiești întru lumină neapropiată, care ai zidit toată făptura întru înțelepciune, cel ce ai despărțit lumina de întuneric, și ai pus soarele spre stăpânirea zilei, iar luna și stelele spre stăpânirea nopții; care ne-ai învrednicit pe noi, păcătoșii, să întâmpinăm și în ceasul de acum fața ta întru mărturisire, și să-ți aducem lauda cea de seara: însuși, iubitorule de

oameni, îndreptează rugăciunea noastră ca o tămâie înaintea ta; și o primește, ca pe o mireasmă cu bun miros; și ne dă nouă seara de acum, și noaptea ce vine, cu pace; îmbracă-ne întru arma luminii; mântuiește-ne de frica nopții, și de tot lucrul ce umblă în întuneric; și somnul, pe care l-ai dăruit spre odihna neputinței noastre, dă-ni-l neîngrozit de toată nălucirea diavolească. Așa, Stăpâne, dătătorule al bunătăților, ca și în așternuturile noastre umilindu-ne, să pomenim noaptea numele tău, și cu gândul poruncilor tale fiind luminați, să ne sculăm în bucurie sufletească, spre lauda bunătății tale, rugăciuni și cereri milostivirii tale aducând, pentru păcatele noastre, și ale întreg poporului tău; pe care, pentru rugăciunile preasfintei Născătoare de Dumnezeu, întru milă îl cercetează. — Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: Cu pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pentru sfânt locașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta, și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin*

**Se cântă Doamne strigat-am... pe glasul 2.
Se pun 8 stihiri, ale Praznicului, din Minei, glas 2.**

Psalmul 140

**Doamne strigat-am către tine, auzi-mă:
ia aminte la glasul rugăciunii mele, când
strig către tine.**

Să se îndrepte rugăciunea mea ca tămâia

**Înaintea ta:
ridicarea mâinilor mele, ca o jertfă de seară.**

Pune, Doamne, pază gurii mele,
și ușă de îngrădire în jurul buzelor mele.

Să nu pleci inima spre cuvinte de vicleșug:
ca să mă apăr, dezvinovățindu-mă, fiind
în păcate,

Alături de oamenii, cari săvârșesc fărădelege;
și nu mă voi întovărăși cu cele alese ale lor.

Certa-mă-va dreptul într-o îndurare, și mă
va muștra:

iară untdelemn al păcătosului să nu ungă
capul meu; că și rugăciunea mea este
împotriva celor bineplăcute lor.

Cufundatu-s-au, îngreunați cu pietre,
judecătorii lor:

auzi-vor graiurile mele, că s-au îndulcit.

Ca o brazdă, ce se spintecă peste pământ:
așa s-au risipit oasele lor, lângă iad.

Căci către tine, Doamne, Doamne, sunt
ochii mei:

întru tine am sperat, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa, care mi-au pus-o mie,
și de smintelile celor ce fac fărădelegea.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii:
deosebi sunt eu, și voi scăpa.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat:
cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea lui rugăciunea mea:
necazul meu înaintea lui voi spune.

Când lipsea dintru mine spiritul meu:
și tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta, în care am umblat,
ascuns-au cursă mie.

Luat-am seamă de-a dreapta, și am privit:
și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine:
și nu este cel ce să cerceteze sufletul meu.

Strigat-am către tine, Doamne; zis-am: Tu
ești nădejdea mea:
partea mea ești, în pământul celor vii.

Ia aminte la ruga mea,
că m-am umilit foarte.

Scapă-mă de cei ce mă prigonesc:
că sunt mai tari decât mine.

Pe 10: Scoate din prinsoare sufletul meu:
ca să mărturisească numele tău.

Pe mine mă așteaptă dreptii,
până ce vei răsplăti mie.

Psalmul 129

Pe 8: Dintru adâncuri am strigat către Tine,
Doamne, Doamne ascultă glasul meu!

Veniți, să ne bucurăm în Domnul, spunând taina ce este de față. Zidul cel despărțitor acum cade; sabia cea de foc se îndepărtează; heruvimul nu mai păzește pomul vieții; iar eu mă împărtășesc din dulceața din rai, de la care m-am îndepărtat prin neascultare. Că Chipul cel neschimbat al Tatălui, pecetea veșniciei Lui, înfățișare de rob primește, ieșind din Maica ce nu știe de nuntă, nesuferind schimbare: că a rămas ce era, Dumnezeu adevărat fiind; și a luat ce nu era, om făcându-Se, din iubire de oameni. Acestuia să-I cântăm: Cel ce Te-ai născut din Fecioară, Dumnezeule, miluiește-ne pe noi.

Fie urechile Tale
luând aminte la glasul rugăciunii mele.

Veniți, să ne bucurăm în Domnul, spunând taina ce este de față. Zidul cel despărțitor acum cade; sabia cea de foc se îndepărtează; heruvimul nu mai păzește pomul vieții; iar eu mă împărtășesc din dulceața din rai, de la care m-am îndepărtat prin neascultare. Că Chipul cel neschimbat al Tatălui, Pecetea veșniciei Lui, înfățișare de rob primește, ieșind din Maica ce nu știe de nuntă, nesuferind schimbare: că a rămas ce era, Dumnezeu adevărat fiind; și a luat ce nu era, om făcându-Se, din iubire de oameni. Acestuia să-

I cântăm: Cel ce Te-ai născut din Fecioară, Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Pe 6: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este îndurarea.

Domnul Isus născându-Se din curata Fecioară, toate s-au luminat; că păstorii cântând din fluier, iar magii închinându-se și îngerii slăvind, Irod s-a tulburat. Că Dumnezeu în trup S-a arătat, Mântuitorul sufletelor noastre.

Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu cuvântul Tău, sperat-a sufletul meu întru Domnul.

Domnul Isus născându-Se din curata Fecioară, toate s-au luminat; că păstorii cântând din fluier, iar magii închinându-se și îngerii slăvind, Irod s-a tulburat. Că Dumnezeu în trup S-a arătat, Mântuitorul sufletelor noastre.

Pe 4: Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții să spera Israel întru Domnul.

Împărăția Ta este împărăția tuturor veacurilor și stăpânirea Ta rămâne în tot neamul și neamul, Hristoase Dumnezeu, Cel ce Te-ai întrupat din Spiritul Sfânt și din pururea Fecioara Maria și Te-ai făcut om. Lumină ne-a strălucit nouă, Hristoase Dumnezeu, venirea Ta. Lumina

cea din Lumină, strălucirea Tatălui, toată făptura ai luminat. Suflarea toată Te laudă pe Tine, chipul măririi Tatălui. Cel ce ești și mai înainte ai fost și ai strălucit din Fecioară, Dumnezeule, miluiește-ne pe noi.

Că la Domnul este mila, și multă mântuire la El și El va mântui pe Israel de toate fărădelegile lui.

Împărăția Ta este împărăția tuturor veacurilor și stăpânirea Ta rămâne în tot neamul și neamul, Hristoase Dumnezeule, Cel ce Te-ai întrupat din Spiritul Sfânt și din pururea Fecioara Maria și Te-ai făcut om. Lumină ne-a strălucit nouă, Hristoase Dumnezeule, venirea Ta. Lumina cea din Lumină, strălucirea Tatălui, toată făptura ai luminat. Suflarea toată Te laudă pe Tine, chipul măririi Tatălui. Cel ce ești și mai înainte ai fost și ai strălucit din Fecioară, Dumnezeule, miluiește-ne pe noi.

Psalmul 116

Lăudați pe Domnul, toate neamurile, lăudați-L, toate popoarele.

Ce vom aduce Ție, Hristoase? Că Te-ai arătat pe pământ ca un om, pentru noi. Fiecare din făpturile cele zidite de Tine mulțumire aduce Ție: îngerii cântarea, cerurile steaua, magii darurile, păstorii minunea, pământul peștera, pustiul ieslea, iar noi pe Maica Fecioara.

Dumnezeule, Cel ce ești mai înainte de veci, miluiește-ne pe noi.

Că s-a întărit mila Lui peste noi,
și adevărul Domnului rămâne în veac.

Ce vom aduce Ție, Hristoase? Că Te-ai arătat pe pământ ca un om, pentru noi. Fiecare din fapăturile cele zidite de Tine mulțumire aduce Ție: îngerii cântarea, cerurile steaua, magii darurile, păstorii minunea, pământul peștera, pustiul ieslea, iar noi pe Maica Fecioara. Dumnezeule, Cel ce ești mai înainte de veci, miluiește-ne pe noi.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Glas 2

August ajungând singur stăpânitor pe pământ, a încetat mulțimea stăpânirii oamenilor; iar Tu, întrupându-Te din cea curată, s-a surpat mulțimea idolilor. Sub o împărăție lumească cetățile erau și neamurile au căzut într-o stăpânire a Dumnezeirii. Scrisu-s-au popoarele din porunca cezarului; scrisu-ne-am credincioșii în numele Dumnezeirii Tale, a Dumnezeului nostru Celui întrupat. Mare este mila Ta, Doamne, mărire Ție!

Se face Intratul cu Evanghelia.

Rugăciunea Intratului

Preotul, în taină: Seara și dimineța, și la amiază te laudăm, bine te cuvântăm, îți mulțumim și ne rugăm ție, Stăpâne al tuturor: îndreptează rugăciunea noastră ca o tămâie înaintea ta; și nu pleca inimile noastre spre cuvinte sau gânduri viclene, ci ne mântuiește de toți cei ce vânează sufletele noastre. Că spre tine sunt, Doamne, Doamne, ochii noștri, și întru tine am nădăjduit: să nu ne rușinezi pe noi, Dumnezeu nostru. Că ție se cuvine toată mărirea, cinstirea și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Înțelepciune, drepti!

Lumină lină a sfintei măriri a Tatălui ceresc celui fără de moarte, a sfântului, fericitului, Isuse Hristoase: ajungând la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, laudăm pe Tatăl, pe Fiul, și pe Spiritul Sfânt Dumnezeu. Cade-se, în toată vremea, să fii laudat de glasuri cuvioase, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce dai viață, pentru aceasta lumea te mărește.

Preotul: Să luăm aminte. Pace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Înțelepciune, să luăm aminte.

Prochimenul zilei cu stihul lui, glas 5

Dumnezeule, întru numele Tău mântuiește-mă și întru puterea Ta mă judecă.

Stih: **Dumnezeule,** ascultă rugăciunea mea; auzi graiurile gurii mele.

Dumnezeule, întru numele Tău mântuiește-mă și întru puterea Ta mă judecă.

Lecturile Praznicului cu troparele lor

Preotul: Înțelepciune!

Lectorul: Din cartea Facerii (1,1-13), citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Lectorul: La început a făcut Dumnezeu cerul și pământul. Și pământul era netocmit și gol. Întuneric era deasupra adâncului și Spiritul lui Dumnezeu Se purta pe deasupra apelor. Și a zis Dumnezeu: Să fie lumină! Și a fost lumină. Și a văzut Dumnezeu că este bună lumina, și a despărțit Dumnezeu lumina de întuneric. Lumina a numit-o Dumnezeu ziuă, iar întunericul l-a numit noapte. Și a fost seară și a fost dimineață:

ziua întâi. Și a zis Dumnezeu: Să fie o tărie prin mijlocul apelor și să despartă ape de ape. Și a fost așa. A făcut Dumnezeu tăria și a despărțit Dumnezeu apele cele de sub tărie de apele cele de deasupra tăriei: Tăria a numit-o Dumnezeu cer. Și a văzut Dumnezeu că e bine. Și a fost seară și a fost dimineață: ziua a doua. Și a zis Dumnezeu: Să se adune apele cele de sub cer la un loc și să se arate uscatul! Și a fost așa. Și s-au adunat apele cele de sub cer la locurile lor și s-a arătat uscatul. Uscatul l-a numit Dumnezeu pământ, iar adunarea apelor a numit-o mări. Și a văzut Dumnezeu că este bine. Apoi a zis Dumnezeu: Să dea pământul din sine verdeață: iarbă, cu sămânță într-însa, după felul și asemănarea ei, și pomi roditori, care să dea rod cu sămânță în sine, după fel de pământ! Și a fost așa. Pământul a dat din sine verdeață: iarbă care face sămânță, după felul și după asemănarea ei, și pomi roditori cu sămânță, după fel, pe pământ. Și a văzut Dumnezeu că este bine. Și a fost seară și a fost dimineață: ziua a treia.

Apoi, se cântă troparul acesta, glas 6

În taină Te-ai născut în peșteră, dar cerul pe Tine tuturor Te-a propovăduit, punând steaua înaintea ca o gură, Mântuitorule. Și a adus Ție pe magi, care Ți s-au închinat cu credință; împreună cu care miluiește-ne pe noi.

Și îndată sfârșitul troparului, cu următoarele stihuri:

...și a adus Ție pe magi, care Ți s-au închinat cu credință; împreună cu care miluiește-ne pe noi.

*Stih: **T**emeliile lui sunt pe munții cei sfinți. Domnul iubește porțile Sionului, mai mult decât toate sălașele lui Iacob. Fapte preamărite s-au spus despre tine, cetatea lui Dumnezeu. Îmi voi aduce aminte de Rahab și de Babilon, de cei ce mă cunosc pe mine.*

...și a adus Ție pe magi, care Ți s-au închinat cu credință; împreună cu care miluiește-ne pe noi.

*Stih: **I**ată și străinii și Tirul și poporul etiopienilor, aceștia s-au născut acolo; Maică, Sionului va zice omul și om s-a născut întru dânsul și chiar Cel Preaînalt l-a întemeiat pe dânsul.*

...și a adus Ție pe magi, care Ți s-au închinat cu credință; împreună cu care miluiește-ne pe noi.

*Stih: **D**omnul va înscrie în cartea popoarelor și a conducătorilor lor pe cei ce s-au născut într-însul, că toți cei ce se veselesc au locuința întru tine.*

...și a adus Ție pe magi, care Ți s-au închinat cu credință; împreună cu care miluiește-ne pe noi.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În taină Te-ai născut în peșteră, dar cerul pe Tine tuturor Te-a propovăduit, punând steaua înaintea ca o gură, Mântuitorule...

Și se cântă sfârșitul troparului:

...și a adus Ție pe magi, care Ți s-au închinat cu credință; împreună cu care miluiește-ne pe noi.

Preotul: Înțelepciune!

Lectorul: Din Prorocia lui Isaia (11,1-10),
citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Lectorul: Acestea grăiește Domnul: o Mlădiță va ieși din tulpina lui Iesei și un Lăstar din rădăcinile lui va da. Și Se va odihni peste El Spiritul lui Dumnezeu, spiritul Înțelepciunii și al înțelegerii, spiritul cunoștinței și al bune credințe. Și-L va

umple pe El spiritul temerii de Dumnezeu. Și va judeca nu după înfățișarea cea din afară și nici nu va da hotărârea Sa după cele ce se zvonesc, ci va judeca pe cei săraci întru dreptate și după lege va muștra pe sărmanii din țară. Pe cel aprig îl va bate cu toiagul gurii Lui și cu suflarea buzelor Lui va omorî pe cei fără de lege. Dreptatea va fi ca o cingătoare pentru rărunchii Lui și credințioșia ca un brâu pentru coapsele Lui. Atunci lupul va locui laolaltă cu mielul și leopardul se va culca lângă căprioară; și vițelul și puiul de leu vor mânca împreună cu ursoaica, și puii lor vor sălășlui la un loc, iar leul ca și boul va mânca paie; pruncul de țâță se va juca lângă culcușul viperei și în vizuina șarpelui otrăvitor, copilul abia înțârcat, își va întinde mâna. Nu va fi nicio nenorocire și nici un prăpăd în tot muntele Meu cel sfânt! Că tot pământul este plin de cunoștința și de temerea de Dumnezeu, precum marea este umplută de ape! Și în vremea aceea, Mlădiță cea din rădăcina lui Iesei, vai fi ca un steag pentru popoare; pe Ea o vor căuta neamurile și sălașul Ei va fi plin de mărire.

Apoi, se cântă troparul glas 6

Răsărit-ai, Hristoase, din Fecioară, ca un Soare înțelegător al dreptății, și steaua Te-a arătat încăput în peșteră, pe Tine, Cel neîncăput. Pe magi i-ai îndreptat spre închinarea Ta; cu care împreună Te mărim, Dătătorule de viață, mărire Ție!

*Și îndată sfârșitul troparului,
cu următoarele stihuri:*

...pe magi i-ai îndreptat spre închinarea Ta; cu care împreună Te mărim, Dătătorule de viață, mărire Ție!

Stih: **D**omnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins, pentru că a întărit lumea, care nu se va clinti. Gata este scaunul Tău, de atunci, din veac ești Tu.

...pe magi i-ai îndreptat spre închinarea Ta; cu care împreună Te mărim, Dătătorule de viață, mărire Ție!

Stih: **R**idicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor; ridica-vor râurile valurile lor de ape multe.

...pe magi i-ai îndreptat spre închinarea Ta; cu care împreună Te mărim, Dătătorule de viață, mărire Ție!

Stih: **M**inunate sunt înălțările mării, minunat este întru cele înalte Domnul. Mărturiile Tale s-

au încredințat foarte. Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, într-o lungime de zile.

...pe magi i-ai îndreptat spre închinarea Ta; cu care împreună Te mărim, Dătătorule de viață, mărire Ție!

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

...pe magi i-ai îndreptat spre închinarea Ta; cu care împreună Te mărim, Dătătorule de viață, mărire Ție!

Răsărit-ai, Hristoase, din Fecioara, ca un Soare înțelegător al dreptății; și steaua Te-a arătat încăput în peșteră, pe Tine, Cel neîncăput...

...pe magi i-ai îndreptat spre închinarea Ta; cu care împreună Te mărim, Dătătorule de viață, mărire Ție!

Preotul: Înțelepciune!

Lectorul: Din Prorocia lui Isaia (7,10-15; 8,1-4,9-10), citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Lectorul: Si Isaia grăi către Ahaz: „Cere un semn de la Domnul Dumnezeuul tău în adâncurile iadului sau în înălțimile cele de sus”. Și a spus Ahaz: „Nu voi cere și nu voi ispiti pe Domnul!”. Și a zis Isaia: „Ascultați voi cei din casa lui David! Nu vă ajunge să oboseți pe oameni, de veniți să oboseți și pe Dumnezeuul meu? Pentru aceasta Domnul meu vă va da un semn: Iată, Fecioara va lua în pânțece și va naște fiu și vor chema numele lui Emanuel. El se va hrăni cu lapte și cu miere până în vremea când va ști să arunce răul și să aleagă binele. Că înainte ca fiul acesta să știe să dea la o parte răul va alege binele”. Și a zis Domnul către mine: „Ia o carte mare și scrie deasupra ei cu slove omenești: „Maher-Salal-Haș-Baz” (grabnic-pradă-apropiat-jaf). Adu-Mi martori credincioși pe Urie preotul și pe Zaharia, fiul lui Ierebechia”. Atunci m-am apropiat de prorociță și a luat în pânțece și a născut fiu. Și a zis Domnul către mine: „Pune-i numele Maher-Salal-Haș-Baz”. Căci înainte ca băiatul să zică „tată și mamă!”, toată bogăția Damascului și prada Samariei vor fi duse înaintea regelui Asiriei. Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați. Auziți până la marginile pământului, cei puternici plecați-vă. De vă veți

întări, iarăși veți fi biruiți. Și orice sfat veți sfătui, îl va risipi Domnul, și cuvântul pe care îl veți grăi nu va rămâne întru voi, căci cu noi este Dumnezeu!

Ectenie mică

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Sfânt ești Dumnezeu nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Poporul: *Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte Fără de moarte, îndură-Te spre noi. (de 3 ori)*

Mărire Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfinte Fără de moarte, îndură-Te spre noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte Fără de moarte, îndură-Te spre noi.

APOSTOLUL ȘI EVANGHELIA DIN AJUNUL NAȘTERII DOMNULUI

Preotul, cu glas înalt:

Să luăm aminte. Pace (†) tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Prochimen, glas 1: Domnul a zis către mine: Fiul Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut.

Stih: Cere de la Mine și-ți voi da Ție neamurile moștenirea Ta, și marginile pământului biruința Ta.

Domnul a zis către mine: Fiul Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut.

Preotul: Înțelepciune.

**Lectorul: Din Epistola către Evrei (1,1-12),
citire**

Preotul: Să luăm aminte.

Lectorul: După ce Dumnezeu odinioară în multe rânduri și în multe chipuri, a vorbit părinților noștri prin proroci, în zilele acestea mai de pe urmă ne-a dăruit nouă prin Fiul, pe care L-a pus moștenitor a toate și prin Care a făcut și veacurile; Care, fiind strălucirea măririi și chipul ființei Lui, și care ține toate cu cuvântul puterii Sale, după ce a săvârșit, prin El însuși, curățirea păcatelor noastre, a șezut de-a dreapta măririi, întru cele preainalte, făcându-Se cu atât mai presus de îngerii, cu cât a moștenit un nume mai deosebit decât ei. Căci căruia dintre îngerii i-a zis Dumnezeu vreodată: „Fiul Meu ești Tu, eu astăzi Te-am născut”; și iarăși: „Eu Îi voi fi lui Tată și El îmi va fi mie Fiu?”. Și iarăși, când aduce în lume pe Cel întâi născut, El zice: „Și să se închine Lui, toți îngerii lui Dumnezeu”. Și despre îngerii zice: „Cel ce face pe îngerii Săi spirite și pe slujitorii Săi pară de foc”; iar către Fiul: „Tronul Tău, Dumnezeule, în veacul veacului; toiagul dreptății este toiagul Împărăției Tale. Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea; pentru aceea Te-a uns pe Tine, Dumnezeule, Dumnezeul Tău cu untul de lemn al bucuriei, mai mult decât pe părtașii Tăi”. Și apoi: „Întru început Tu, Doamne pământul l-ai întemeiat și cerurile sunt lucrul mâinilor Tale; ele vor pieri, dar Tu rămâi, și toate ca o haină se vor învechi; și ca pe un veșmânt le vei strânge și ca o haină vor fi schimbate. Dar Tu același ești și anii Tăi nu se vor sfârși”.

Preotul: Pace (†) ție, cititorule.

Lectorul: Și spiritului tău.

Poporul: Aleluia, glas 8

Alilua, Alilua, Alilua

Zis-a Domnul Domnului Meu: șezi de-a dreapta Mea până ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale.

Alilua, Alilua, Alilua

Stih: *Toiagul puterii îți va trimite Domnul din Sion.*

Alilua, Alilua, Alilua

Stih: *Din pântece mai înainte de luceafăr Te-am născut.*

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA PROCLAMĂRII SFINTEI EVANGHELII

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni, Stăpâne, lumina fără stricăciune a cunoașterii dumnezeirii Tale și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor Tale propovăduiri. Pune în noi frica fericitelor Tale porunci, ca toate poftele trupului

călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bună plăcerea Ta gândind și săvârșind. Că Tu ești lumina sufletelor și a trupurilor noastre, Hristoase Dumnezeule, și Ție mărire Îți înălțăm, împreună și Celui fără de început Părintelui Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul, cu glas înalt:

Preotul: **Î**nțelepciune! Drepti! Să ascultăm sfânta Evanghelie.

Pace (+) tuturor.

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: Citire din sfânta Evanghelie după Sfântul Apostol și Evanghelist Luca.

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: **S**ă luăm aminte.

Evanghelia după Luca (2,1-20)

În zilele acelea a ieșit poruncă de la Cezarul August să se înscrie toată lumea. Această înscriere s-a făcut întâi pe când Quirinius ocârmuia Siria. Și se duceau toți să se înscrie, fiecare în cetatea sa. Și s-a suit și Iosif din Galileea, din cetatea Nazaret,

în Iudeea, în cetatea lui David care se numește Betleem, pentru că el era din casa și din neamul lui David, ca să se înscrie împreună cu Maria, cea logodită cu el, care era însărcinată. Dar pe când erau ei acolo, s-au împlinit zilele ca ea să nască, și a născut pe Fiul său, Cel Unul-Născut și L-a înfășat și L-a culcat în iesle, căci nu mai era loc de găzduire pentru ei. Și în ținutul acela erau păstori, stând pe câmp și făcând de strajă noaptea împrejurul turmei lor. Și iată îngerul Domnului a stătut lângă ei și slava Domnului a strălucit împrejurul lor, și ei s-au înfricoșat cu frică mare. Dar îngerul le-a zis: „Nu vă temeți. Căci, iată, vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul. Că vi s-a născut azi Mântuitor, Care este Hristos Domnul, în cetatea lui David. Și acesta va fi semnul: Veți găsi un prunc înfășat, culcat în iesle”. Și deodată s-a văzut, împreună cu îngerul, mulțime de oaste cerească, lăudând pe Dumnezeu și zicând: „Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire”! Iar după ce îngerii au plecat de la ei, la cer, păstorii vorbeau unii către alții: „Să mergem dar până la Betleem, să vedem cuvântul acesta ce s-a făcut și pe care Domnul ni l-a făcut cunoscut”. Și, grăbindu-se, au venit și au aflat pe Maria și pe Iosif și pe Prunc, culcat în iesle. Și văzându-L, au vestit cuvântul grăit lor despre acest Copil. Și toți câți auzeau se mirau de cele spuse lor de către păstori. Iar Maria păstra toate aceste cuvinte, punându-le în inima sa. Și s-au întors păstorii, slăvind și lăudând pe Dumnezeu,

pentru toate câte auziseră și văzuseră precum li se spusese.”

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Ectenia Întreită (a cererii stăruitoare)

Preotul: Să zicem toți, din tot sufletul, și din tot cugetul nostru, să zicem.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi (*de 3 ori*).

Doamne atotținătorule, Dumnezeu părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne, și Te îndură spre noi.

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru Frații noștri, preoții, ieromonahii, și pentru toți cei întru Hristos frații noștri.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea de păcate a robilor lui Dumnezeu, fraților sfintei bisericii acesteia.

Încă ne rugăm pentru fericiții, și pururea pomeniții Ctitorii sfintei Bisericii acesteia, și pentru toți cei mai înainte adormiți părinții și

frații noștri dreptcredincioși, care întru cucernicie odihnesc aici și pretutindenii.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri, și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta; pentru cei ce se ostenesc și cântă; și pentru poporul ce e de față, și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA CERERII STĂRUITOARE

Doamne, Dumnezeul nostru, primește de la robii tăi această rugăciune stăruitoare și ne miluiește, după mulțimea milei Tale, și trimite îndurările Tale peste noi și peste tot poporul Tău, care așteaptă de la Tine mila ta bogată.

Cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA a II a A CREDINCIOȘILOR

Dumnezeule, care ai cercetat întru milă și întru îndurări smerenia noastră, Cel care ne-ai rânduit pe noi, umiliții și păcătoșii și nevrednicii Tăi robi, înaintea sfintei măririi Tale să slujim sfântului Tău Altar. Tu ne întărește, cu puterea Spiritului Tău Sfânt, spre slujba aceasta, și ne dă cuvânt, întru deschiderea gurii noastre, să chemăm harul Sfântului Spirit peste darurile care se vor pune înainte.

*Preotul: Î*ntelegciune!

Ca sub stăpânirea Ta totdeauna fiind păziți, Ție mărire să-Ți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Poporul: Noi, care pe Heruvimi cu taină îi închipuim și făcătoarei de viață Treimi întreit-sfântă cântare-i aducem, toată grija cea lumească de la noi să o lepădăm. Ca pe Împăratul tuturor să-L primim, pe Cel nevăzut înconjurat de cetele îngerești. Aliluia, aliluia, aliluia.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA HERUVICULUI

Nimeni din cei legați cu poftele și cu plăcerile trupești nu este vrednic să vină sau să se apropie sau să-Ți slujească Ție, Împărate al măririi; pentru că a-Ți sluji Ție mare și înfricoșător lucru este chiar și pentru puterile cerești. Însă, totuși, pentru iubirea Ta de oameni negrăită și nemăsurată, fără mutare și fără schimbare Te-ai făcut om și arhiereu Te-ai numit nouă; și, ca un Stăpân a toate, ne-ai dat lucrarea sfântă a acestei jertfe liturgice și nesângeroase. Căci Tu singur, Doamne Dumnezeul nostru, stăpânești peste cele cerești și peste cele pământești, Cel ce șezi pe scaun de Heruvimi, Domnul Serafimilor și împăratul lui Israel, care singur ești sfânt și întru sfinți Te odihnești. Pe Tine, dar, Te rog, care ești singur bun și binevoitor: caută spre mine, păcătosul și netrebnicul Tău rob, și curăță-mi sufletul și inima de cuget viclean; și învrednicește-mă cu puterea Sfântului Tău Spirit ca, îmbrăcat fiind cu harul preoției, să stau înaintea acestei sfinte Tale mese și să jertfesc sfântul și preacuratul Tău Trup și prețiosul Tău Sânge. Căci Ție mă rog, plecându-mi cerbicea mea, și cer de la Tine: să nu-Ți întorci fața Ta de la mine, nici să mă lepezi dintre slujitorii Tăi; ci

învrednicește-mă pe mine, păcătosul și nevrednicul Tău rob, să-ți aduc Ție darurile acestea. Că Tu ești Cel care aduci și Cel care Te aduci, Cel care primești și Cel care Te împarți, Hristoase Dumnezeuul nostru, și Ție mărire Îți înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul face cădire mare.

În Altar, preotul cădește sfânta Masă, apoi spune, în taină: Noi, care pe Heruvimi cu taină îi închipuim și făcătoarei de viață Treimi întreit-sfântă cântare-i aducem, toată grija cea lumească de la noi să o lepădăm. Ca pe Împăratul tuturor să-L primim, pe Cel nevăzut înconjurat de cetele îngerești. Aliluia, aliluia, aliluia.

Se închină de trei ori zicând în taină:

Dumnezeule, curăță-mă pe mine, păcătosul!

Preotul se întoarce spre popor plecându-și capul, apoi se duce la masa Proscomidiei.

Preotul, ridicând Aerul, zice:

Ridicați-vă mâinile spre cele sfinte și binecuvântați-L pe Domnul.

Preotul, luând în mâini sfântul Disc și sfântul Potir și iese pe ușa de către miazănoapte, și venind în mijlocul bisericii

zice:

Pe voi, pe toți, Domnul Dumnezeu să vă pomenească în împărăția Sa, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Pe Sfântul Părinte Papa (**N.**), pe Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N.**), pe (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (**N.**), Domnul Dumnezeu să-i pomenească în împărăția Sa, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Pe conducătorii țării noastre, Domnul Dumnezeu să-i pomenească în împărăția Sa, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Pe ctitorii și binefăcătorii acestei sfinte biserici (**și pe alții, vii și adormiți**) și pe voi pe toți, dreptcredincioșilor creștini, Domnul Dumnezeu să vă pomenească în împărăția Sa, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Ca pe Împăratul tuturor să-L primim, pe Cel nevăzut înconjurat de cetele îngerești. Aliluia, aliluia, aliluia.

Iosif, cel cu bun chip, de pe lemn luând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-l și cu miresme, în mormânt nou, îngropându-l, l-a așezat.

În mormânt cu trupul, în iad cu sufletul, ca un Dumnezeu; și în rai cu tâlharul și pe scaun ai fost, Hristoase, cu Tatăl și cu Spiritul, toate umplându-le, Cel ce ești necuprins.

Purtător de viață, mai înfrumusețat cu adevărat decât raiul și decât toată camera împărătească mai luminat, s-a arătat, Hristoase, mormântul Tău, izvorul învierii noastre.

Apoi ridică Aerul și cădindu-l acoperă cu el Sfintele, zicând în taină:

Iosif, cel cu bun chip...

Preotul cădind de trei ori, zice în taină:

Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului.

La a treia cădere, adaugă:

Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe Altarul Tău vițeii.

Apoi,

Prima ectenie a cererilor

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru cinstitele daruri, ce sunt puse înaintea Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-înșea, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Ziua toată desăvârșită sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: *Dă-ne, Doamne.*

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: *Dă-ne, Doamne.*

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: **Dă**-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: **Dă**-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: **Dă**-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: **Dă**-ne, Doamne.

Preotul: **Pe** preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoare, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ție**, Doamne.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA PROSCOMIDIEI

Doamne, Dumnezeul nostru, cel care ne-ai zidit și ne-ai adus întru această viață, care ne-ai arătat căile mântuirii, care ne-ai dăruit descoperirea Tainelor cerești, și întru puterea Spiritului tău Sfânt ne-ai rânduit la slujirea aceasta. Binevoiește dar, Doamne, să fim noi servitori ai Legii Tale celei noi, slujitori ai sfintelor Tale taine; primește-ne pe noi, cei ce ne apropiem de sfântul Tău Altar, după bogăția milei Tale, ca să fim vrednici a-ți aduce această jertfă cuvântatoare și fără de sânge, pentru păcatele noastre și pentru neștiințele poporului; pe care primind-o în sfântul și mai presus de ceruri și înțelegătorul Tău Altar, întru miros cu bună mireasmă, trimite-ne nouă harul sfântului Tău Spirit. Caută spre noi, Dumnezeule, și vezi această închinare a noastră și o primește precum ai primit darurile lui Abel, jertfele lui Noe, arderile de tot ale lui Avraam, cele preoțești ale lui Moise și Aaron, cele de pace ale lui Samuel. Precum ai primit de la sfinții tăi Apostoli această închinare adevărată: așa primește și din mâinile noastre, ale păcătoșilor, darurile acestea, întru bunătatea Ta, Doamne. Ca învredniciți fiind a sluji fără prihană sfântului Tau Altar, să aflăm plată credincioșilor și înțelepților dregători, în

ziua cea înfricoșătoare a răsplătirii Tale celei drepte.

Preotul, cu glas înalt:

Cu îndurărilor Unuia-născut Fiului Tău, cu care împreună ești binecuvântat, cu preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul, cu glas înalt:

Pace (+) tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Să ne iubim unul pe altul ca într-un gând să mărturisim:

Poporul: Pe Tatăl și pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Treimea cea de o ființă și nedespărțită.

Preotul se închină de trei ori, zicând în taină:

Iubi-te-voi, Doamne, tăria mea, Domnul este întărirea mea și scăparea mea.

Preotul sărută darurile acoperite și sfânta Masă.

Preotul: Hristos în mijlocul nostru!

Poporul: Este și va fi!

Preotul, glas înalt:

Întru înțelepciune, să luăm aminte.

Preotul ridică aerul și-l ține deasupra sfintelor daruri, clătinându-l, rostind împreună cu poporul mărturisirea credinței:

Cred într-unul Dumnezeu, Tatăl atotțînătorul, făcătorul cerului și al pământului, văzutelor tuturor și nevăzutelor. Și într-unul Domn, Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii; lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut. Care, pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a coborât din ceruri, S-a întrupat de la Spiritul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om. Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat, a pățimit și S-a îngropat. Și a înviat a treia zi, după Scripturi. Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va veni cu mărire să judece viii și morții, a cărui împărăție nu va avea sfârșit. Și întru Spiritul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, care de la Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și mărit, care a grăit prin Proroci. Într-Una, Sfântă, Catolică și Apostolică Biserică. Mărturisesc un Botez întru iertarea păcatelor. Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin.

Dialogul preanaforal

Preotul:

Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte:
Sfânta Jertfă cu pace să o aducem.

*Poporul: **M**ila păcii, jertfa laudei.*

Preotul, cu glas înalt:

Harul Domnului nostru Isus Hristos și dragostea
lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului
Spirit, să fie cu voi cu toți.

*Poporul: **Ș**i cu spiritul tău.*

Preotul, cu mâinile ridicate și cu glas înalt:

Sus să avem inimile.

*Poporul: **L**e avem către Domnul.*

Preotul, cu glas înalt:

Să-I mulțumim Domnului.

*Poporul: **C**u vrednicie și cu dreptate este a ne
închina Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,
Treimii celei de o ființă și nedespărțită.*

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA SFINTEI JERTFE (ANAFORAUA)

Cel ce ești, Stapâne Doamne, Dumnezeu,
Părinte atotținătorule și vrednicule de
închinare, cu vrednicie este, cu adevărat și
cu dreptate și cuvenit măreției sfințeniei

Tale, pe Tine a te lăuda, Ție a-ți cânta, pe Tine a Te binecuvânta, Ție a ne închina, Ție a-ți mulțumi, pe Tine a Te preamări, pe cel ce singur ești cu adevărat Dumnezeu; și cu inima înfrânta și cu spirit smerit a-ți aduce Ție această închinare a noastră; pentru că Tu ești cel care ne-ai dăruit cunoașterea adevărului Tau. Și cine este în stare să grăiască puterile Tale, auzite să facă toate laudele Tale, sau să spună toate minunile Tale din toata vremea? Stăpâne al tuturor, Doamne al cerului și al pământului și a toată făptura văzută și nevăzută, cel ce șezi pe scaunul măririi și privești spre adâncuri, cel ce ești fără de început, nevăzut, necuprins, nemărginit, neschimbat, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, al marelui Dumnezeu și Mântuitor al nădejdii noastre; care este icoana bunătății Tale, pecete întocmai chipului, arătându-Te întru sine pe Tine, Tatăl, Cuvântul viu, Dumnezeu adevărat, înțelepciune mai înainte de veci, viață, sfințire, putere, lumina cea adevărată, prin care Spiritul Sfânt s-a arătat, Spiritul adevărului, harul înfierii, arvuna moștenirii viitoare, începutul bunătăților veșnice, puterea de viață făcătoare, izvorul sfințirii prin care toată făptura cuvântatoare și înțelegătoare se întărește și-ți slujește și cuvântarea de preamărire de-a pururea Ție-ți înalță; căci toate

împreună-ți slujesc Ție. Pentru ca pe Tine te laudă Îngerii, Arhanghelii, Scaunele, Domniile, Începătoriile, Stăpâniile, Puterile și Heruvimii cei cu ochi mulți; împrejurul Tau stau Serafimii cei cu câte șase aripi, care cu două își acoperă fețele și cu două picioarele și cu două zburând strigă unul către altul cu glasuri neobosite, cu neîncetate cuvântări de preamărire.

Preotul, cu glas înalt:

Cântarea de biruință cântând, strigând, glas înălțând și grăind:

Preotul, ridicând steluța, face chipul Crucii deasupra Discului, atingându-l în cele patru părți, apoi o sărută și o pune alături:

Poporul: Sfânt, Sfânt, Sfânt este Domnul Savaot; plin este cerul și pământul de mărirea Lui. Osana întru cele de sus. Binecuvântat este Cel ce vine în numele Domnului. Osana întru cele de sus.

Preotul cu mâinile ridicate se roagă în taină:

Cu aceste fericite puteri, Stăpâne iubitorule de oameni și noi păcătoșii strigam și grăim: Sfânt ești, cu adevărat, și preasfânt și nu este măsură pentru măreția sfințeniei Tale și drept ești întru toate lucrurile Tale, pentru că întru dreptate și întru adevărată judecată toate le-ai adus nouă. Caci Tu l-ai zidit pe om, țărâna luând din pământ, și cu chipul Tău, Dumnezeule,

I-ai cinstit și în raiul desfătării l-ai așezat, nemurirea vieții și moștenirea veșnicilor bunătați, pentru păzirea poruncilor Tale, făgăduindu-i-le; dar el neascultându-te pe Tine, adevăratul Dumnezeu, care l-ai creat, și amăgirii șarpelui plecându-se, prin păcate sale muritor s-a făcut, și l-ai alungat, Dumnezeule, cu judecata Ta cea dreaptă, din rai în lumea aceasta și l-ai întors în pământul din care a fost luat, rânduindu-i mântuirea din nașterea de a doua, întru însuși Hristosul Tău. Căci nu ți-ai întors până s-a sfârșit fața de la ceea ce ai zidit, Bunule, nici n-ai uitat de lucrarea mâinilor Tale, ci pentru adâncul milei Tale în multe chipuri ai cercetat-o: prooroci ai trimis, minuni ai săvârșit prin sfinții Tăi, care ți-au bine plăcut, din neam în neam; grăitu-ne-ai prin gura proorocilor, slujitorii Tăi, mai înainte vestindu-ne mântuirea care avea să fie; lege ne-ai dat spre ajutor; îngeri ne-ai pus păzitori. Iar când a venit plinirea vremurilor, ne-ai grăit prin însuși Fiul Tău, prin care ai făcut și veacurile. Acesta, fiind strălucirea măririi Tale și chipul ipostasului Tău și ținând toate cu cuvântul puterii Sale, nu răpire a socotit a fi întocmai cu tine, Dumnezeu-Tatăl; ci Dumnezeu fiind, mai înainte de veci, pe pământ s-a aratat și cu oamenii a petrecut și, din Fecioara sfântă întrupându-se, s-a deșertat pe sine, chip de

rob luând, de o forma făcându-se cu trupul smereniei noastre, ca să ne facă de o forma cu chipul măririi Sale. Ca de vreme ce prin om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea, a binevoit unul născut Fiul Tău, cel ce este în sânurile Tale, Dumnezeu-Tată, a se naște, din femeie, din sfânta Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria, și a se supune legii, ca să osândească păcatul în trupul său; pentru ca cei morți întru Adam sa învie întru același Hristos al Tau. Și cetățean al lumii acesteia făcându-se, dând porunci de mântuire, ne-a abătut de la rătăcirea idolilor și ne-a adus la cunoașterea Ta, a adevăratului Dumnezeu-Tatăl, dobândindu-ne pe noi întru Sine popor ales, preoție împărătească, neam sfânt; și curățindu-ne prin apă și sfințindu-ne cu Spiritul sfânt, s-a dat pe sine schimb morții care ne stăpânea, fiindcă eram vânduți păcatului; și coborându-se prin cruce la iad, ca toate să le plinească întru El, a dezlegat durerile morții; și înviind a treia zi și cale deschizând pentru tot trupul spre învierea din morți - pentru că nu era cu putință să fie ținut sub stricăciune Stăpânul vieții - s-a făcut început al celor adormiți, Cel întâi-născut din morți, ca să fie El însuși începătorul a toate și înălțându-se la ceruri, a șezut de-a dreapta măririi Tale, întru înălțime, El va și veni, să

răspștească fiecăruia după faptele sale. Iar nouă ne-a lăsat, ca aduceri aminte de patima Sa mântuitoare, aceste daruri pe care le-am pus înaintea, după poruncile Lui. Pentru ca urmând să mergă la moartea sa de bunavoie și pururea pomenită și de viață făcătoare, în noaptea în care s-a dat pe Sine însuși pentru viața lumii, luând pâine în sfintele și preacuratele sale mâini și aratând-o Ție, Dumnezeu-Tatăl, mulțumind, binecuvântând (†) sfințind, frângând,

Dat-a sfinților săi învățăcei și Apostoli, zicând:

Preotul, plecându-și capul cu smerenie, ridicându-și dreapta, binecuvântează sfânta Pâine și zice cu glas înalt:

Luați, mâncați, acesta este Trupul meu, care pentru voi se frânge, spre iertarea păcatelor.

Poporul: Amin.

Apoi, preotul, în taină:

Asemenea și Potirul, din rodul viței luând, amestecând, mulțumind, binecuvântând (†), sfințind,

Dat-a sfinților săi învățăcei și Apostoli, zicând:

Preotul, plecându-și capul cu smerenie, ridicându-și dreapta, binecuvântează sfântul Potir și zice cu glas înalt:

Beti dintru acesta toți, acesta este Sângele Meu, al Legii celei noi, care pentru voi și pentru mulți se varsă, spre iertarea păcatelor.

Poporul: **A**min.

Apoi, preotul, cu capul plecat, zice în taină:

Aceasta să o faceți întru pomenirea mea. Că de câte ori veți mânca pâinea aceasta și veți bea paharul acesta, moartea mea o vestiți, învierea mea o marturisiți. Aducându-ne, așadar, aminte și noi, Stăpâne, de pătimrea mântuitoare, de Crucea făcătoare de viață, de îngroparea de trei zile, de învierea din morți, înălțarea la ceruri, șederea de-a dreapta Ta, Dumnezeule-Tată, și de preamărita și înfricoșătoarea Lui a doua venire.

Preotul prinde cu mâinile cruciș, sfântul Disc cu dreapta și sfântul Potir cu stânga, și, înălțându-le, face cu acestea semnul Crucii și spune cu glas înalt:

Cu glas înalt:

Ale tale, dintru ale Tale, Ție-ți aducem de toate și pentru toate.

Poporul: Pe Tine e lăudam, pe Tine Te binecuvântam, Ție-ți mulțumim, Doamne, și ne rugam Ție, Dumnezeuul nostru.

Preotul se roagă în taină:

Pentru aceasta, Stăpâne preasfinte, și noi păcătoșii și nevrednicii Tăi robi, care am fost învredniciți a sluji la sfântul Tău Altar, nu pentru faptele noastre drepte, căci nimic bun n-am făcut pe pământ, ci pentru mila Ta și îndurările Tale pe care le-ai revărsat cu prisosință peste noi, îndrăznind, să ne apropiem de sfântul Tău Altar și punând cele ce sunt chipului sfântului Trup și Sânge al Hristosului Tău, Ție ne rugăm și pe Tine te chemăm, Sfinte al sfinților, cu bunăvoința bunătății Tale: să vină Spiritul Tau sfânt peste noi și peste aceste daruri puse înainte și să le binecuvânteze și să le sfințească și să le arate:

Si Diaconul merge mai aproape de Preot și se închina amândoi de trei ori înaintea sfintei mese, rugându-se în taină:

Dumnezeule, curățește-mă pe mine păcătosul.

Doamne, cel ce pe preasfântul Tău Spirit în ora a treia l-ai trimis Apostolilor Tăi, pe acela, Bunule, nu-l lua de la noi, ci-l înnoiește întru noi, cei ce ne rugăm Ție.

Stih: *Inima curată zidește întru mine, Dumnezeule, și spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.*

Doamne, cel ce pe preasfântul Tău Spirit în ora a treia l-ai trimis Apostolilor Tăi, pe acela, Bunule, nu-l lua de la noi, ci-l înnoiește întru noi, cei ce ne rugăm Ție.

Stih: *Nu mă lepăda de la fața ta și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.*

Doamne, cel ce pe preasfântul Tău Spirit în ora a treia l-ai trimis Apostolilor Tăi, pe acela, Bunule, nu-l lua de la noi, ci-l înnoiește întru noi, cei ce ne rugăm Ție.

Diaconul, arătând spre sfântul disc cu orarul din mâna sa dreaptă se apleacă cu smerenie și zice:

Binecuvântează, părinte, sfânta pâine.

Preotul, binecuvântând sfântul Disc cu semnul sfintei Cruci, zice:

Pâinea aceasta, însuși (+) cinstitul Trup al Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.

Diaconul: Amin.

Diaconul, arătând spre sfântul potir cu orarul din mâna sa dreaptă se apleacă cu smerenie și zice:

Binecuvântează, părinte, sfântul potir.

Preotul, binecuvântând sfântul Potir cu semnul sfintei Cruci, zice:

Iar Potirul acesta, însuși (+) cinstitul Sânge al Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.

Diaconul: **A**min.

Preotul: **C**are s-a vărsat pentru viața lumii.

Diaconul: **A**min.

Diaconul, arătând spre amândouă sfintele cu orarul din mâna sa dreaptă se apleacă cu smerenie și zice:

Binecuvântează, părinte, amândouă sfintele.

Preotul, binecuvântând amândouă sfintele cu semnul sfintei Cruci, zice:

Prefacându-le (+) cu Spiritul Tău Sfânt.

Diaconul: **A**min, Amin, Amin.

**Și se închină amândoi. Iar preotul, în taină:
Iar pe noi toți, care dintr-o Pâine și dintr-un Potir ne împărtășim, să ne unești unul cu altul întru împărtășirea aceluiași fânt Spirit și să nu îngădui ca vreunul dintre noi să se cuminece spre judecată sau spre osândă cu sfântul Trup și Sânge al Hristosului Tău; ci să aflăm milă și har, împreună cu toți sfinții care din veac ți-au bineplăcut, cu Strămoșii, Părinții,**

Patriarhii, Proorocii, Apostolii, Propovăduitorii, Evangheliștii, Mucenicii, Mărturisitorii, Învățătorii și cu tot sufletul drept care s-a săvârșit întru credință.

Preotul, cădind spre cele Sfinte, zice cu glas înalt:

Mai ales pentru preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria.

Poporul: De tine se bucură, ceea ce ești plină de har, toată făptura. Adunarea îngerească și neamul omenesc; ceea ce ești biserică sfințită și rai cuvântător, lauda fecioriei, din care Dumnezeu S-a întrupat și prunc S-a făcut, Cel ce este mai înainte de veci. Că sânul tău scaun l-a făcut și pântecul tău mai lărgit decât cerurile l-a lucrat. De tine se bucură, ceea ce ești plină de har, toată făptura, mărire ție!

Preotul, în taină:

Cu sfântul Ioan Proorocul înainte-mergător și Botezător; cu sfinții măriți și întru tot lăudați Apostoli, cu sfântul (N), a carui pomenire o facem și cu toți sfinții Tăi, cu ale caror rugăciuni cercetează-ne, Dumnezeule; și adu-Ți aminte de toți cei mai înainte adormiți întru nădejdea învierii vieții de veci și-i odihnește unde strălucește lumina feței Tale.

Preotul îi pomenește în taină pe vii:

Pentru mântuirea, cercetarea, iertarea de păcate a robului lui Dumnezeu (N).

Apoi, pe cei adormiți:

Pentru odihna și iertarea sufletului robului Tău (N), în loc luminos, de unde a fugit orice durere, întristare și suspinare. Odihnește-l, Dumnezeu nostru unde strălucește lumina feței Tale.

Preotul, în taină:

Te mai rugăm, adu-Ți aminte, Doamne, de sfânta catolică și apostolică Biserica Ta, de la o margine până la alta a lumii, pe care ai agonisit-o cu cinstitul Sânge al Hristosului Tău, și în pace păzește-o; și întărește sfântă Biserica aceasta, până la sfârșitul veacului. Pomenește-i, Doamne, pe cei ce ți-au adus aceste daruri și cererile lor și pe cei prin care și pentru care le-au adus. Pomenește-i, Doamne, pe cei ce aduc prinoase și fac bine în sfintele tale biserici și-și aduc aminte de cei săraci. Răsplătește-i cu bogatele și cereștile Tale haruri; dăruiește-le, în locul celor pamântești, cele cerești, în locul celor trecătoare, cele veșnice, în locul celor stricăcioase, cele nestricăcioase. Pomenește-i, Doamne, pe cei ce sunt în pustii și în munți și în peșteri și în crăpăturile pământului. Pomenește-i,

Doamne, pe cei care trăiesc într-o feciorie și într-o cucernicie și într-o înfrânare și într-o viață cinstită. Pomenește-i, Doamne, pe conucătorii țării noastre și pe toți cucernicii și credincioșii guvernanți, pe care i-ai judecat vrednici să cîrmuiască pe pămînt; cu arma adevărului, cu arma bunei voințe încununează-i; umbrește deasupra capului lor în zi de război; dă putere brațului lor; înalță-le dreapta; întărește stăpînirea lor; dăruiește-le adîncă și statornică pace; graiește în inimile lor cele bune pentru Biserica Ta și pentru poporul Tău: ca într-o liniște lor viață pașnică și netulburată să viețuim, într-o toată evlavie și într-o bună cuviință. Pomenește, Doamne, toată domnia și stăpînirea, și pe frații noștri cei din dregătorii și toată oastea; pe cei buni, într-o bunătatea Ta îi pazește; pe cei răi, buni îi fă, cu bunătatea Ta. Pomenește, Doamne, pe poporul ce este de față și pe cei care pentru cuvioase pricini nu sunt aici; și Te îndură de ei și de noi, după mulțimea milei Tale; cămările lor le umple de tot binele; căsniciile lor în pace și în bună înțelegere le pazește; pe prunci îi crește, tinerețea cîrmuiește-o, bătrînețile le întărește; pe cei slabi de suflet îi mîngâie; pe cei risipiți îi adună; pe cei rătăciți îi întoarce și-i unește cu sfînta catolică și apostolică Biserica ta; pe cei bîntuiți de duhuri

necurate îi eliberează; cu cei ce călătoresc pe uscat, pe ape și prin aer, împreună călătorește; văduvelor ajută-le; pe cei orfani apără-i; pe cei robiti scapă-i; pe cei bolnavi tamaduiește-i. Adu-ți aminte, Dumnezeule, de cei ce sunt înaintea judecăților și de cei osânditi la închisori și în exil și în amară robie și întru tot necazul și nevoia și strâmtorarea și de toți care au trebuință de mare milostivirea Ta și de cei ce ne iubesc și de cei ce ne urăsc și de cei ce ne-au poruncit nouă nevrednicilor să ne rugăm pentru ei. Și de tot poporul Tau adu-ți aminte, Doamne Dumnezeul, nostru și peste toți revarsă mila bogată, împlinind tuturor cererile cele spre mântuire. Iar de cei de care nu ne-am adus aminte, din neștiință, ori uitare, ori pentru mulțimea numelor, Însuți adu-ți aminte, Dumnezeule, cel ce știi vârsta și numele fiecăruia, cel ce pe fiecare îl știi din pântecul maicii sale. Ca Tu ești, Doamne, ajutorul celor fără de ajutor, nădejdea celor fără nădejde, celor înviforați mântuire, celor de pe mare liman, celor bolnavi doctor. Însuți tuturor toate le fii, cel ce știi pe fiecare, cererile lui, casa și lipsurile lui. Păzește, Doamne, orasul (**sau satul**) acesta și toate orașele și satele, de foame, de molimă, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamuri și de războiul cel dintre noi.

Preotul, cu glas înalt:

Întâi pomenește, Doamne, pe Sfântul Părinte Papa (N.), pe Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pe (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N), pe care îi dăruiește sfintelor Tale biserici în pace, întregi, cinstiți, sănătoși, îndelungați în zile, drept învățând cuvântul adevărului Tău.

Diaconul, spre popor, de lângă ușile împărătești zice cu glas înalt:

Și pe toți și pe toate.

Poporul: Și pe toți și pe toate.

Preotul, în taină:

Adu-ti aminte, Doamne, de toti dreptcredinciosii Episcopi, cei ce drept învață cuvântul adevărului Tău. Adu-ti aminte, Doamne, după mulțimea milelor Tale, și de nevrednicia mea. Iartă mie toată greșeala cea de voie și cea fără de voie; și pentru păcatele mele să nu oprești harul sfântului Tău Spirit, de la darurile ce sunt puse înainte. Adu-ți aminte, Doamne de toată preoțimea și diaconimea cea întru Hristos și de toată tagma preoțeasca; și să nu ne rușinezi pe nici unul dintre cei care înconjurăm sfântul Tău Altar. Cercetează-

ne întru bunatatea Ta, Doamne. Arata-Te nouă întru bogatele tale îndurări. Vreme bine întocmită și de folos daruiește-ne, ploi line spre rodire trimite pământului; binecuvântează cununa anului bunătații Tale. Fă să înceteze dezbinările bisericilor; stinge îndrăzneala păgânilor răzvrătirile ereziilor degrabă le risipește, cu puterea sfântului Tău Spirit. Pe noi pe toți întru împărăția Ta ne primește, fii ai luminii și ai zilei arătându-ne; pacea Ta și dragostea Ta dăruiește-ne-o, Doamne Dumnezeul nostru; căci toate ni le-ai dăruit nouă.

Preotul, cu glas înalt, ecfonismul anaforalei:
Și ne dă nouă, cu o gură și cu o inimă, a preamării și a cânta preacinstul și vrednicul de laudă numele Tau, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul, întorcându-se spre popor, binecuvântează cu glas înalt:

Și să fie mila marelui Dumnezeu și Mântuitor al nostru Isus Hristos cu voi (†) cu toți.

Poporul: Și cu spiritul tău.

A doua ectenie a cererilor

Preotul: Pe toți sfinții pomenindu-i, iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru cinstitele daruri ce s-au adus și s-au sfințit, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Ca iubitorul de oameni Dumnezeu nostru, Cel ce le-a primit în sfântul și cel mai presus de ceruri și înțelegătorul Său Altar ca miros de bună mireasmă spirituală, să ne trimită nouă dumnezeiasca milă și darul Sfântului Spirit, să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Ziua toată desăvârșită, sfântă, cu pace și fără de păcat, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne Doamne.

Preotul: Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor al sufletelor și al trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne Doamne.

Preotul: Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne Doamne.

Preotul: Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne Doamne.

Preotul: Cealaltă vreme a vieții noastre în pace și în pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne Doamne.

Preotul: Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără pătimire, neînfruntat, cu pace și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne Doamne.

Preotul: Unitatea credinței și împărtășirea

Sfântului Spirit cerând, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul se roagă în taină:

Dumnezeul nostru, Dumnezeul mântuirii, învață -ne a-ți mulțumi cu vrednicie pentru toate facerile de bine, pe care le-ai săvârșit și le săvârșești cu noi. Tu, Dumnezeul nostru, care ai primit darurile acestea, curăță-ne de toată întinareaa trupului și a sufletului; și ne învață a trăi în sfințenie întru frica Ta; ca întru curată mărturia conștiinței noastre, împărtășindu-ne din cele Sfinte ale Tale, să ne unim cu sfântul Trup și Sânge al Hristosului Tau; și primindu-le cu vrednicie, să avem pe Hristos locuind în inimile noastre și să fim biserică a sfântului Tău Spirit. Așa, Dumnezeul nostru, pe niciunul dintre noi să nu-l osândești, pentru aceste Taine ale Tale înfricoșătoare și cerești nici să-l faci neputincios cu sufletul și cu trupul, pentru împărtășirea cu nevrednicie dintr-însele; ci ne dă nouă, până la suflarea noastră de pe urmă, cu vrednicie să primim partea Sfintelor Tale, spre merindea vieții de veci, spre răspuns bine primit la înfricoșătoarea judecată a Hristosului Tau; ca și noi, împreună cu toți sfinții care din veac bine

ți-au plăcut, să ne facem părtași veșnicilor Tale bunătăți, pe care le-ai pregătit celor ce te iubesc pe Tine, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Și ne învrednicește, Stăpâne, cu îndrăznire fără de osândă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeule ceresc, Tată, și a zice:

Tatăl nostru, care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vină împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă păcatele noastre precum și noi iertăm greșiților noștri și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuiește de cel rău.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Pace (†) tuturor

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Capetele voastre, Domnului să le plecați.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA PLECĂRII CAPETELOR

Stăpâne Doamne, Părintele îndurărilor și Dumnezeule a toată mângâierea, pe cei care și-au plecat Ție capetele binecuvântează-i, sfințește-i, păzește-i, întărește-i, îmbărbătează-i, de la tot lucrul rău depărtează-i și spre tot lucrul bun îi ajută; și-i învrednicește a se împărtăși fără de osândă cu aceste Taine ale Tale, preacurate și de viață făcătoare, spre iertarea păcatelor, spre împărtășirea sfântului Spirit.

Preotul, cu glas înalt:

Cu harul și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni ale unuia-născut Fiului Tău, cu care împreună ești binecuvântat, cu preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul, în taină, cu mâinile ridicate:

Ia aminte, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, din sfânt lăcașul Tău și de pe scaunul măririi împărăției Tale și vino să ne sfințești pe noi, Cel ce sus împreună cu Tatăl șezi și aici împreună cu noi nevăzut petreci, și ne învrednicește prin mâna Ta puternică a ni se da

preacurat Trupul și preacinstit Sângele Tău și, prin noi, întregului Tău popor.

Preotul se închină de trei ori în fața sfintei Mese, zicând în taină:

Dumnezeule, fii milostiv mie, păcătosului.

Preotul, înălțând sfânta Pâine, zice cu glas înalt:
Să luăm aminte. **S**fintele, sfinților.

Poporul: Unul Sfânt, unul Domn, Isus Hristos, întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

Preotul, frângând Sfânta Pâine în patru, zice:
Se frânge și se împarte Mielul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce se frânge și nu se împarte, Cel ce se mănâncă întotdeauna și niciodată nu se sfârșește, ci pe cei ce se împărtășesc îi sfințește.

Preotul, făcând cruce deasupra sfântului Potir cu partea IC, zice:

Plinirea credinței Sfântului Spirit. Amin. Și o pune în sfântul Potir.

Cinstitul și preasfântul Trup al Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, mi se dă mie preotului (**N.**), spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

Preotul se cuminecă cu frică și luare aminte.

Apoi, luând sfântul Potir, preotul zice:

Mă cuminec eu, robul lui Dumnezeu, preotul (N.), cu cinstitul și sfântul Sânge al Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, spre iertarea păcatelor mele și spre viața de veci. Amin.

Preotul se cuminecă din sfântul Potir, zicând apoi.

Iată, s-a atins de buzele mele și va șterge toate păcatele mele și fărădelegile mele le va curăți.

Poporul cântă chinonicul/priceasna Praznicului

Lăudați pe Domnul din ceruri. Lăudați-l pe El întru cele înalte. **A**liluia, **A**liluia, **A**liluia.

Apoi:

Cred, Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu.

Cred că ceea ce iau este însuși Preacurat Trupul Tău și însuși preacinstit Sângele Tău. Deci mă rog Ție: Miluiește-mă și-mi iartă păcatele cele de voie și cele fără de voie, pe care le-am făcut cu cuvântul sau cu lucrul, cu știință sau cu neștiință. Și mă învrednicește, fără de osândă, să mă împărtășesc cu Preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaș primește-mă, că nu voi spune dușmanilor Tăi Taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda, ci ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig Ție: Pomenește-mă, Doamne, întru Împărăția Ta.

Nu spre judecată sau spre osândă să-mi fie mie împărtășirea cu Sfintele Tale Taine, Doamne, ci spre vindecarea sufletului și a trupului meu. **Amin.**

Apoi:

Preotul: **C**u frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste, să vă apropiați!

Poporul: *Amin.*

Binecuvântat este Cel ce vine în numele Domnului, Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă.

După ce a încheiat cuminecarea credincioșilor, preotul binecuvântează cu sfântul Potir, zicând cu glas înalt:

Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvântează (+) moștenirea Ta.

Poporul: **V**ăzut-am lumina cea adevărată, luat-am Spiritul cel ceresc, aflat-am credința cea adevărată, nedespărțitei Sfintei Treimi închinându-ne, că Aceasta ne-a mântuit pe noi.

Preotul, întorcându-se la sfânta Masă, cădește de trei ori sfântul Disc și sfântul Potir și zice în taină:

Înalță-te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul mărirea Ta.

Preotul, închinându-se cu evlavie și luând sfântul Disc și

sfântul Potir, însemnează, cu acesta din urmă, în chipul Crucii deasupra Antimisului și zice cu glas înalt:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru,
și întorcându-se spre popor și înălțându-le zice cu glas înalt:

Totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Să se umple gurile noastre de lauda Ta, Doamne, ca să laudăm mărirea Ta, că ne-ai învrednicit a ne împărtăși cu sfințele fără de moarte, cu preacinstitele și de viață făcătoarele Tale Taine. Întărește-ne pe noi în sfințenia Ta, toată ziua să învățăm dreptatea Ta. Aliluia, aliluia, aliluia.

Preotul duce în acest timp sfințele Taine la masa Proskomidiei, apoi le cădește.

Preotul: Drepti!

După ce ne-am împărtășit cu dumnezeieștile, sfințele, preacuratele, cele fără de moarte, cereștile și de viață făcătoarele, înfricoșătoarele lui Hristos Taine, cu vrednicie să mulțumim Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Ziua toată, desăvârșită, sfântă, cu pace și fără de păcat, cerând, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, împăturând Antimisul, zice în taină:

RUGĂCIUNEA DE MULȚUMIRE DUPĂ ÎMPĂRTĂȘANIE

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, pentru împărtășirea cu sfințele, preacuratele, nemuritoarele și cereștile Tale Taine, pe care ni le-ai dat spre facerea de bine și spre sfințirea și vindecarea sufletelor și a trupurilor noastre; însuți, Stăpâne a toate, fă ca împărtășirea cu sfântul Trup și Sânge al Hristosului Tău să ne fie noua spre credință neînfruntată, spre dragoste nefățarnică, spre plinirea înțelepciunii, spre vindecarea sufletului și a trupului, spre alungarea a tot dușmanul, spre paza poruncilor Tale, spre răspuns bine primit la înfricoșătoarea judecată a Hristosului Tău.

Preotul, însemnând cu sfânta Evanghelie peste Antimis în chipul sfintei Cruci, cu glas înalt:

Că Tu ești sfințirea noastră și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum

și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Preotul: **C**u pace să ieșim.

Poporul: **Î**ntru numele Domnului

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

RUGĂCIUNEA AMVONULUI

Cel ce-i binecuvântezi pe cei ce Te binecuvântează, Doamne, și-i sfințești pe cei ce nădăjduiesc în Tine, mântuiește poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta. Plinirea Bisericii Tale în pace păzește-o; sfințește-i pe cei ce iubesc podoaba casei Tale; Tu pe aceia îi preamărește cu dumnezeiască puterea Ta și nu ne lăsa pe noi cei care nădăjduim în Tine. Pace dăruiește lumii Tale, Bisericilor Tale, preoților și întregului Tău popor. Că toată darea bună și tot darul desăvârșit de sus sunt, coborând de la Tine, Părintele luminilor, și Ție mărire și mulțumire și închinare Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până în veac. (*de 3 ori*)

Preotul, terminând rugăciunea, intră în Altar și întorcându-se spre masa Proskomidiei, zice în taină:

Plinitu-s-a și s-a săvârșit, cât este întru a noastră puțință, Hristoase Dumnezeule nostru, Taina rânduiei Tale. Căci am săvârșit pomenirea morții Tale; văzut-am chipul învierii Tale; umplutu-ne-am de a Ta nesfârșită viață; îndulcitu-ne-am cu desfătarea Ta cea neîmputinată, de care binevoiești a ne învrednici pe noi toți și în veacul ce va să fie. Cu darul celui fără de început al Tău Părinte și al Sfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul binecuvântează poporul, zicând:

Binecuvântarea (+) Domnului peste voi, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul, închinându-se spre icoana Mântuitorului, cu glas înalt:

Mărire Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: **Mărire Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne, îndură-Te spre noi. (de 3 ori) -Părinte, binecuvântează.**

Preotul: **Cel ce în peșteră S-a născut și în iesle S-a culcat, pentru mântuirea noastră, Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale celui între sfinți părintelui nostru Vasile cel Mare, Arhiepiscopul Cezareei Capadociei a cărui liturghie am celebrat și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne, Isuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.**

Poporul: **Amin.**